af et europæisk lægemiddelagentur, og — for så vidt angår andet led nedenfor — i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83: — idet den har opretholdt sundhedsministerens tilladelse til markedsføring af generiske lægemidler svarende til referenceproduktet Plavix, og

— idet lægemidler, for hvilke der ikke er blevet meddelt markedsføringstilladelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, efter den 1. maj 2004 er blevet markedsført og opretholdt på markedet.

2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

3) Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Kommissionen mod Malta

(Sag C-351/09)

»Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — artikel 8 og 15 — det indre overfladevands tilstand — fastlæggelse og anvendelse af overvågningsprogrammer — undladelse — forelæggelse af sammenfattende rapporter om overvågningsprogrammerne — undladelse«

Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (Art. 226 EF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60, art. 8, stk. 1, art. 2 og art. 15, stk. 2) (jf. præmis 26-28)

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 8 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1) — forpligtelse til at fastlægge og iværksætte programmer for overvågning af overfladevandets tilstand — forpligtelse til at forelægge sammenfattende rapporter om programmerne for overvågning af overfladevandet.

1) Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den for det første har undladt at fastlægge og iværksætte programmer for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1 og 2, og for det andet har undladt at forelægge sammenfattende rapporter om programmerne for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 2.

2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

Konklusion

1) Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den for det første har undladt at fastlægge og iværksætte programmer for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1 og 2, og for det andet har undladt at forelægge sammenfattende rapporter om programmerne for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 2.

2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Kommissionen mod Østrig

(Sag C-433/09)

»Traktatbrud — afgiftspålæggelse — direktiv 2006/112/EF — moms — afgiftsgrundlag — afgift, der på grundlag af køretøjets værdi og gennemsnitlige brændstofforbrug opkræves ved levering af et køretøj, som endnu ikke er registreret i den berørte medlemsstat — »Normverbrauchsabgabe««

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — beskatningsgrundlag (Rådets direktiv 2006/112, art. 78) (jf. præmis 33-35, 38, 39, 43 og 46)